

UCHWAŁA Nr 55 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1961 r.

w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych ustalają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz §§ 2 i 4, ceny usług wykonywanych dla ludności przez:

- 1) państwowe przedsiębiorstwa (zakłady) podległe radom narodowym,
- 2) spółdzielnie,
- 3) zakłady organizacji społecznych,
- 4) zakłady rzemiosła indywidualnego oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych określają z zachowaniem przepisów § 3 ust. 2 i 3 wykazy usług (specjalności usługowych), których ceny ustalane będą przez właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

3. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą nie obejmować w wykazach (ust. 2) obowiązkiem ustalania cen — usług o mniejszym znaczeniu wykonywanych przez jednostki określone w ust. 1 oraz usług świadczonych przez zakłady o szczególnie wysokim poziomie wykonywania usług, z których korzysta ograniczona ilość odbiorców (usługi luksusowe).

§ 2. Właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych nie ustalają cen następujących

usług wykonywanych dla ludności nawet w przypadkach, gdy usługi te wykonywane są przez jednostki wymienione w § 1 ust. 1:

- 1) usługi (świadczenia) zakładów społecznych służby zdrowia oraz państwowych zakładów pomocy społecznej,
- 2) usługi (świadczenia) z zakresu ochrony zdrowia, a w szczególności lekarskie i lekarsko-dentystyczne, udzielane przez spółdzielnie,
- 3) przedstawienia teatralne oraz wyświetlanie filmów,
- 4) przemiał zbóż,
- 5) usługi rzeźniane,
- 6) usługi państwowej służby weterynaryjnej,
- 7) przewozy konne towarów z wyjątkiem rozwózki opału oraz wywózki drewna z lasów.

§ 3. 1. Ilekroć w dalszych przepisach uchwały jest mowa o wykazach, należy przez to rozumieć wykaz usług (specjalności usługowych), których ceny ustalane będą przez właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Wykaz usług powinien obejmować usługi o charakterze podstawowym, określone przez Państwową Komisję Cen, oraz ważniejsze usługi (specjalności usługowe) o znaczeniu miejscowym.

3. Wykazy usług (specjalności usługowych), jak również wszelkie zmiany tych wykazów winny być ogłaszane w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.

4. Ceny usług nie objętych wykazem ustalają jednostki wykonujące te usługi.

§ 4. 1. Państwowa Komisja Cen określa wytyczne do ustalania cen usług, o których mowa w § 1.

2. Państwowa Komisja Cen może ustalić ceny usług, o których mowa w § 1, obowiązujące jednolicie w całym kraju.

3. Jednolite ceny usług ustalone w trybie ust. 2 mogą mieć charakter cen maksymalnych.

§ 5. 1. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych do przekazywania prezydiom powiatowych (miejskich) rad narodowych uprawnień do ustalania cen na usługi wykonywane dla ludności, a objęte wykazem, o którym mowa w § 3.

2. Przekazanie uprawnień, o których mowa w ust. 1, powinno być dokonywane w drodze zarządzeń prezydiów wojewódzkich rad narodowych, ogłaszanych w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.

3. Zarządzenia, o których mowa w ust. 2, określają rodzaj (grupę) przekazywanych usług lub — jeśli ma być przekazana tylko część usług danej grupy — dokładne określenie tej części.

4. Prezydium wojewódzkich rad narodowych przekazując uprawnienia do ustalania cen usług w myśl ust. 1 mogą określić zasady ustalania tych cen przez prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych.

§ 6. Ustalanie cen usług o charakterze podstawowym (§ 3 ust. 2) powinno być poprzedzone zasięgnięciem opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych, w razie gdy ceny te ustalane są przez Państwową Komisję Cen (§ 4 ust. 2), lub ze stanowiskiem wojewódzkiej komisji związków zawodowych, w razie gdy ceny tych usług ustalają właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 7. 1. Ceny usług wymienionych w § 2 pkt 1 oraz pkt 3—7 ustalają właściwi ministrowie w porozumieniu z Państwową Komisją Cen.

2. Ceny usług wymienionych w § 2 pkt 2 ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Państwową Komisją Cen oraz właściwymi centralnymi organizacjami spółdzielczymi.

3. Ceny usług świadczonych przez przedsiębiorstwa usługowe „Orbis” oraz przedsiębiorstwa „Ruch” ustalają właściwi ministrowie w porozumieniu z Państwową Komisją Cen.

4. Ceny pozostałych usług wykonywanych dla ludności przez przedsiębiorstwa (zakłady) podległe ministrom ustalają z zastrzeżeniem ust. 5—8 właściwi ministrowie.

5. W trybie ust. 1 ustalane będą również ceny usług określonych przez Państwową Komisję Cen w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

6. Ceny ustalane przez właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych na usługi wykonywane przez jednostki, o których mowa w § 1 ust. 1, obowiązują jako ceny maksymalne również przedsiębiorstwa (zakłady) podległe ministrom, a działające na terenie województwa.

7. Ministrowie mogą w drodze zarządzeń upoważnić zjednoczenia lub przedsiębiorstwa (zakłady) do ustalania cen usług, o których mowa w ust. 4.

8. Przepisy § 4 ust. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie do usług, o których mowa w ust. 4.

9. Ceny na usługi ustalone z mocą obowiązującą na terenie całego kraju — przekazywane są do wiadomości Państwowej Komisji Cen i ogłaszane w obowiązującym trybie. Ceny obowiązujące na terenie poszczególnych województw, miast lub powiatów przekazywane są do wiadomości właściwych wojewódzkich komisji cen.

10. Przepisy ust. 3—9 odnoszą się odpowiednio również do usług wykonywanych przez jednostki podległe kierowni-

kom urzędów centralnych oraz Zarządowi Głównemu Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa”.

§ 8. 1. Ceny ustalone w trybie niniejszej uchwały na usługi wykonywane dla ludności mają również zastosowanie jako ceny maksymalne w odniesieniu do usług wykonywanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy usług remontowo-budowlanych oraz usług (robót) o charakterze przemysłowym, wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (naprawa maszyn i urządzeń produkcyjnych lub usługi związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, podziałem i opakowaniem produktów).

3. Państwowa Komisja Cen upoważniona jest do określania dalszych wyjątków poza określonymi w ust. 2.

§ 9. 1. Ceny na usługi ustalone w trybie niniejszej uchwały powinny zapewniać rentowność jednostek świadczących usługi.

2. Kalkulacja kosztu usług, których ceny ustala się w trybie uchwały, powinna opierać się na przeciętnym koszcie materiałów i robocizny w typowych dla danej specjalności jednostkach wykonujących usługi oraz uwzględniać zysk w wysokości ustalony przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości i Państwową Komisją Cen.

§ 10. 1. Usługi na rzecz ludności powinny być świadczone po cenach ustalonych w trybie określonym niniejszą uchwałą.

2. Ceny usług obowiązujące w dniu wejścia w życie uchwały wygasają z chwilą ustalenia nowych cen w trybie określonym niniejszą uchwałą.

§ 11. W przypadkach, o których mowa w § 3 ust. 4, Państwowa Komisja Cen może wprowadzić obowiązek rejestracji cen w wojewódzkich komisjach cen oraz określić tryb tej rejestracji.

§ 12. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Państwową Komisją Cen określi w drodze zarządzenia zasady i tryb podziału na kategorie zakładów wykonujących usługi, o których mowa w § 1 ust. 1.

§ 13. Organy zobowiązane do kontroli stosowania obowiązujących cen w obrotach rynkowych powinny objąć swą działalnością również ceny usług ustalone w trybie niniejszej uchwały.

§ 14. Prezydium wojewódzkich rad narodowych w terminie trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej uchwały określi wykazy usług (specjalności usługowych), których ceny ustalane będą przez właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 15. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o wojewódzkich komisjach cen — należy przez to rozumieć również komisje cen w miastach wyłączonych z województw.

§ 16. 1. Uchwała niniejsza nie dotyczy usług objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalania przez Radę Ministrów wytycznych do określania cen i stawek taryfowych niektórych artykułów i usług (Dz. U. Nr 49, poz. 235).

2. Uchwała nie narusza przepisów:

- 1) uchwały nr 209 Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1957 r. w sprawie trybu ustalania wysokości opłat za usługi przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa (Monitor Polski Nr 54, poz. 335),
- 2) uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1958 r. w sprawie określenia właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego w zakresie ustalania cen na niektóre artykuły i usługi (Monitor Polski Nr 13, poz. 80),

- 3) uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1958 r. w sprawie wytycznych do ustalania stawek taryfowych w zakresie przewozów środkami komunikacji miejskiej (Monitor Polski Nr 18, poz. 114),
- 4) uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1958 r. w sprawie przekazania prezydiom rad narodowych uprawnień do ustalania opłat i stawek taryfowych za niektóre usługi i świadczenia komunalne (Monitor Polski Nr 61, poz. 344).

§ 17. Traci moc zarządzenie nr 114 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1956 r. w sprawie właściwości Państwo-

wej Komisji Cen w zakresie ustalania taryf i opłat za usługi rzemieślnicze świadczone ludności (Monitor Polski Nr 37, poz. 440).

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Państwowej Komisji Cen oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*